

[Arne Christiansen.] sig om; som det er sagt af en tidligere ordfører her i dag: disse love må være klare og let forståelige for det mandskab, det drejer sig om.

Med hensyn til forslagene som helhed kan jeg uden at gå i detaljer henvise til, hvad jeg ved første behandling i sidste samling sagde om forslagenes sigte. Vi er enige i det nødvendige og naturlige i, at lovgivningen på de militære områder afstemmes med udviklingen i det øvrige samfund, herunder, som det også tidligere er anført, med hensyntagen til pædagogiske, ledelsesmæssige og samarbejds-mæssige bestræbelser og tendenser. Vi kan ud fra dette se forslagene som et af mange bidrag til at gøre forsvaret til en bedre arbejdsplads.

På den anden side vil det fortsat være nødvendigt at erkende, at særlige forhold både i fredstid og i tilfælde af krig gør sig gældende i forsvaret. Lovgivningen må tage hensyn til dette — ja man kan vel sige, at det er netop disse forhold, der nødvendiggør en særlovgivning. Det vil derfor være rimeligt og betimeligt, samtidig med at tilgodese moderne retsprincipper, også under udvalgsarbejdet nøje at være opmærksom på, hvad der vil komme frem fra implicerede på alle kommandotrinn.

Må jeg føje til, at nu, som da forslaget sidst var til behandling, er der ikke i venstres gruppe udelt tilslutning til forslaget. Disse nuancerede opfattelser vil måske kunne imødekommes ved et grundigt udvalgsarbejde med en afvejning af juridiske argumenter og praktisk erfaring. Jeg håber, ministeren ikke deler enkelte af sine partifællers modvilje mod at lade sagkyndige give udtryk for deres mening, blot fordi de bærer uniform. Jeg tænker også på nødvendigheden af, at talsmandsgrupperne får lejlighed til at udtale sig i denne sag, så meget mere som man i klimaudvalget, hvis synspunkter jo ligger til grund for forslagene, i sin tid ikke kunne blive enig på disse områder.

Jeg skal slutte disse få bemærkninger med at sige, at venstre vil medvirke positivt i det kommende udvalgsarbejde.

Westergaard Andersen: Det er i dag ikke mindre ønskeligt at modernisere den militære retspleje, end det var i sidste samling,

da forslaget blev fremsat, og de principper, som ministeren har lagt til grund for forslaget, er jo oplagt rigtige. Jeg mener, at der af disse principper også flyder en pligt til, at de paragraffer i lovforslaget, som er vide og vage, bliver præciseret, for at vi derigennem kan få sikret mandskabets retsstilling yderligere, ved at vi forebygger en anvendelse af paragraffer i loven, som folketinget ikke har tænkt sig. Jeg vil lægge vægt på, om ministeren ville give tilslutning til det synspunkt, og skal under forudsætning heraf love det radikale venstres aktive medvirken til en hurtig og sikker gennemførelse af denne meget ønskelige forbedring.

Kurt Brauer: Socialistisk folkepartis vrangvillige holdning til militærvæsenet og til de straffebestemmelser, der er en logisk følge heraf, fremgår af min ordførelse på spalte 3773-3775 i Folketingets Forhandlinger for 1971-72. Jeg skal derfor ikke holde nogen lang tale, men blot som den foregående ordfører for det radikale venstre efterlyse forsvarsministerens forhandlingsvilje. Det ville være nyt i sagen, om forsvarsministeren her ville tilkendegive en sådan forhandlingsvilje og afgive et løfte her fra talerstolen til den radikale ordfører, så var vi kommet det skridt videre. Vi må hastigt i gang med udvalgsarbejdet.

Adam Møller: Da vi i foråret havde disse to lovforslag til behandling — og lovforslagene er jo genfremsat kun med et par redaktionelle ændringer — redegjorde jeg mere udførligt for min mening om disse to forslag, og jeg vil gerne henvise til disse bemærkninger, idet jeg mener, det stadig væk kan have stor betydning, at man får dem med ved den videre behandling af lovforslagene i retsudvalget.

Under den omtalte førstebehandling blev det nævnt af den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Hjortnæs, at adskillige mente, at konsekvenserne af at vedtage de fremsatte lovforslag uændret ville blive en forringet disciplin, en mindre omhyggelig sagsbehandling og en bekostelig administration. Jeg deler denne anskuelse, men jeg mener også, at disse uheldige konsekvenser kan undgås ved ikke at overdrage auditorerne nye opgaver, men bibeholde de nuværende regler om de ansvarlige